

Az ördög soha nem volt olyan csinos, mint most

2020 március 01. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A szívre nevelni kell, az agyra okítani, e kettő együtt a tanítás, mondja Eperjes Károly. A napokban filmes életműdíjjal jutalmazott színművészzel régi és új filmekről, a kulturális szféra megosztottságáról, a fiatalok lelki hiányairól és Szabó István ügynökmúltjáról beszélgettünk.

Éry Krisztina interjúja a Mandiner hetilapban.

Mit szolt az életműdíjhoz?

Amikor értesültem róla, egy ideig nem tudtam megszólalni, később is csak annyit mondtam: Ennyire megöregedtem...? Rögtön az jutott eszembe, ki mindenki kaphatta volna még meg, aki nem vehette át. Kozák Andris, Páger Antal, Sinkovits Imre, Darvas Iván, Latinovits, és akkor még csak a férfiakat soroltam. Ráadásul megtudtam, kikkel együtt kapom meg a díjat, így még jobban értékelem.

Papnak szánták, focistának készült, később Montágh Imre sugallatára jelentkezett a főiskolára. Igaz, elsőre rossz helyre.

Elsősorban olimpiai bajnok akartam lenni, Balczó volt a példaképem, a fociban meg persze Albert Flórián. Fehérváron futballoztam, de egy sérülés miatt három hónapra abba kellett hagynom a sportot, amikor megláttam egy amatőr színjátszói tanfolyam kiírását, és jelentkeztem. A milió annyira megfogott, hogy ott ragadtam. Azonnal vettem pipát, nehogy kilógjak a körből, másfél évig pipáztam, a zsebem tele volt kulturális újságokkal, hogy lássák: én már művész vagyok ám. Beiratkoztam az amatőr rendezőre. A vizsga minden nyáron Zalában volt, ott találkoztam többek között Montágh Imrével. Azt mondta nekem: Szamócám, nagyon jó voltál, jelentkezz a főiskolára! Meg se fordult a fejemben, hogy a színművészetre gondolt, mivel logopédus volt. Beadtam a jelentkezésemet a gyógypedagógiára, de hála istennek, nem vettek fel. Következő nyáron megint találkoztunk a vizsgán, kérdezte: Szamócám, miért nem voltál a felvételin? Mire én: Én ott voltam, a tanár úr nem volt. Hát hova mentél?

A gyógypedagógiai főiskolára. De hát én nem oda küldtek! Akkor mintha angyal szállt volna át a légen... Első generációs pedagóguscsaládból jöve nem is mertem ilyesmire gondolni. Onnantól kezdve mindenáron színész akartam lenni.

Kik voltak a mesterei?

Egyes számú tanárom, akinek köszönhetem, hogy szellemileg kinyíltam, Hegedüs Géza bácsi volt a színművészetin. Mindaz, amit otthonról kaptam, az a drámatörténet-órán ért bennem össze. Egyik legfontosabb útravalója, ami máig elkísér: a szívre nevelni kell, az agyra okítani, e kettő együtt a tanítás. Morál és bölcsélet. Ma is ezt kellene követni. Szakmailag Major tanár úrtól kaptam a legtöbbet, rajongtunk az óráért és a vele való munkáért. Ám igazi belobbantó mesterem Taub János volt, nála teljesedett ki a Major-tanítás. Később találkoztam még egy csodás emberrel, Anatolij Vasziljevvel, rajta keresztül ismerhettem meg az orosz színház mély, elemző, szakrális lényegét.

Filmezni mikor és hogyan kezdett?

A két éve elhunyt Dömölky János vezetett be a filmzés rejtelmeibe. Kezdő színészként az Optimisták című ötrészes tévéfilmjében szerepelhettem, az a másfél év forgatás egy külön iskola volt nekem. Olyan alapokat tanított meg a filmzésben, amelyekből azóta is élek.

A legfontosabb filmemnek *A Hídembert* tartom. Ezt a filmet akkor is nézik majd, amikor én már rég nem leszek az élők között

A Színművészeti Főiskola után évtizedeken keresztül a legkiválóbb társulatok tagja volt, melyek voltak a legmeghatározóbbak?

Két fontos színészi otthonom a régi Nemzeti és Kaposvár volt. Harmadévből már a Nemzetiben voltam, negyedévből Kaposváron, mindkettő az ország csodája volt. Aztán alapító tagja lettem a Katonának, majd a Radnóti kiteljesedésében is részt vettem Csámpival (Gáspár Sándor – a szerk.). Mégis azt hiszem, minden társulat közül a legfantasztikusabb színészi helyzetben a Művész Színházban voltam Törőcsik Marika és Taub János vezetése alatt. Az egész társulat csodálatos volt, olyan legendás előadásaink voltak, mint az Üvöltő szelek, A hazug, a Tartuffe vagy a Szerelem a Krímben. Ha az úgynevezett szakma nem veri szét, mennyi szép előadásunk lehetett volna még...!

Hosszú éveig megállás nélkül filmezett. A filmzés vagy a színház áll a szívéhez közelebb?

Úgy vagyok ezzel, mint a szüleimmel: kit szeret jobban az ember, az édesanyját vagy az édesapját? Ugye jobb esetben mindkettőt egyformán.

Melyek a legkedvesebb filmjei?

A legfontosabb filmemnek A Hídembert tartom. Ki vagyok én, hogy Széchenyit alakíthattam? Ezt a filmet akkor is nézik majd, amikor én már rég nem leszek az élők között. A legnézettebb filmjeim a *Csapd le csacsi!*, *a 6 : 3*, *A legényanya* és *a Hyppolit*, a legtöbb szakmai díjat elnyerő pedig az *Eldorádó*, amiért Bereményi Géza megkapta az európai Oscarnak számító Felix-díjat is. Talán a legjobb epizódszerepem Szabó István *Redl ezredes* című filmjében Schorm hadnagy volt. De akárhogy kutakodom is, mindig arra jutok, hogy a legkedvesebb számomra az elsőt Bereményi-film, *A tanítványok*. Azt ma sem tudnám másként csinálni. Ma mindenhol azt harsogják: légy egyéniség. Holott nem egyéniséggé, hanem személyiséggé kellene válni

A teljes cikk a Mandiner hetilapban olvasható el [IDE](#) kattintva.
www.mandiner.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló